

არა, შემშილით მაინც აეიღოთ ეს ქა-
ლაქი, რომელმანც ამდენი მსხვერპლი
მოითხოვა ჩვენგან.“

ამბობენ, რომ საჭეტ-ფაშას მოთხო-
ვნილებით, გამოიცვალა ლუნის არმიის
მთავარ-სარდალი პბლულ-მერიმ-ფაშა და
იმის წინადადებითვე დანაშენეს იქ ახალი
სარდლები: მეჭმედ-პლი-ფაშა, მან-ფა-
შა და სულეიმან-ფაშა.

სტამბოლში გამოცხადებული ოფა-
ციალური ტელიგრამმა გვაცნობებს,
რომ პლევნას გარდა, ამ თვეს 15-იდან
20-მდინ, რადენსამე სხვა ალაგებსაც
დავამარცხეთ რუსის ჯარით. სხვათა
შორის, ამ ტელეგრამმაში სწერია, რომ
რუსის ისევ წავართვით ქ. ლოდაჩიო.

ერთს ნემეცურს გაზეთში იწერებიან,
რომ სილისტრიის აღება ძალიან გაუძ-
ნელდება რუსის ჯარისაო. ვარნისაკენ
მიმავალი რუსის ატრიადი იძულებული
შეიქნა, რომ ბაზარჯიში შექრებული-
ყოვო, რადგან წინ ასმალობი დაუხვ-
დნენო. რაზერადთან ბრძოლისდროს, რო-
დესაც რუსები დამარცხებული რყვნენ,
ასმალების მხრით 200 კაცია დაჭრი-
ლიოდა 100-მდინ დახოცილებით.

საქართველო

უადგილო შედარება

მას რუსულ ეურინალში („Русский Вестник“, № 6) დაბეჭდილი იყო ამას
წინათ უფ. ვენიუკოვის ვრცელი სტატია — „ხალხთა შორის კითხვები აზიაში“, რომელშია ავტორი, პოლიტიკური და
ეკონომიკური მოსაზრებით, აზტკიცებდა, სხვათა შორის, რომ ბარუმის მაზრისა
და თვითონ ამ ნაესადგურის შემოერთება
ზური სასარგებლო იქნება რუსეთის-
თვეს, ვინემ მცირე აზიის სომხეთისაო (შარის ფაშალიყისა).

უფ. ვენიუკოვის, როგორც ეტყობა,
არ უყვარს სომ სომხები. ერთს ალაგას
თავის სტატიაში ის ამბობს;

„სომხები შევიწროებული არიან სომალეთ-
ში; იმათ მისცეს თხოვნა მავასის ნამესტნის, რომ რუსეთის შევევრდომებად მიღონ. რუსეთ-
ში სომხებს უპარიტესობა აქვთ სხვა ხალქებზე, ისინი ვალდებული არ არიან სამხედრო სამხარეში
იმსახურონ; მთელი მავასის ვაჭრობა იმათ
ხე-შია. მასის გამო, რალა თქმა უნდა, რომ სომხები რუსეთის შევევრდომება ურჩევნით. მაგრამ ერთს გარემოებას ნუ დაივიწევთ:

„შევთაბ იცას — რა მძიმე უდღად აწევს და-
სავლეთ რუსეთსა, და პოლშას ურიები. სომხის
ხალხი ამ მხრით, ცოტაც არ იყოს, ურიებს
მოგაგონებს. ქერ ახლაც იმათგან არათუ მთე-
ლი მავასია, სამხრეთი რუსეთიც ნაბიქვნი-
ლამ სატრანსპორტო, კონომიურად შეწუნებუ-
ლია, და თუ სომხები კიდევ მოემარწინ, მაშინ

მთელი ეკონომიკური ბედი მავასისა იმათ ხელში
ჩავადგება და ეს იქნება მავნებელია მავასის
დანარჩენ ცენტრული ხალხებისათვის და განაცურო-
ბით გულ - კერილ ქარველებისათვის... სომხის
ხალხის, განსაკუთრებით იმათი ვაჭრების ხარბის,
მთელმა ქვეყნამ იცის...

„ მის გამო სომხების ელემენტის გაძლიე-
რება მავასიაში არ შეადგენს პირ-და-პირ სარ-
გებლობას რუსეთისათვის; და რუსეთს მზ აღლთ
სტრატეგიულისა და კაცო-მოყვარეობის მიზნით
შეუძლია ინატროს შარსისა და ტრანსის შემო-
ერთება.“

საზოგადოვან მთელ ამ უფ. ვენიუკო-
ვის სტატიაში და განსაკუთრებით ამ
ჩვენგან ამოწერილმა ადგილმა ძალიან
აკარა ჩვენი თვილისის გაზეთი „თვი-
ლისის მოამბდე.“

ეს გაზეთი უმტკიცებს უ. ვენიუკოვს,
რომ ის შემცდარია თავის მოსაზრე-
ბაში, რომ ბათუმი რუსეთისათვის ერთ
გრიშათაც არა ღირს, რადგან ჩვენ გზა
არა გვაქვს ბათუმს მისასვლელი და ამ
ქალაქს თავის ნაესადგურით მხოლოდ
პარისოთვის და ლამალოს სომხეთის-
თვის აქეც მნიშვნელობაო, რომ ვოთს
ჩვენი ვაჭრობისათვის ერთი-ათად უფრო
ფასი აქვსო, რომ რუსეთმა უმთაერესი
ურადლება არზრუმს უნდა მიაქციოს,
რადგან ამ ქალაქზე გადის ინგლისელე-
ბის საუკეთესო გზა ინდოეთშიათ, —უმ-
ტკიცებს ერთი სიტყვით, რომ რუსეთი-
სათვის ბევრად უფრო სასარგებლო იქ-
ნება არზრუმის მხრის შემოერთება,
ვინემ ბათუმისა, ე. ი. სომხებისა, ვინემ
ქართველებისა.

ჩვენ არ დავიწყებთ ახლა ამაზედ სჯას,
არ დავიწყებთ ლაპარაკს იმაზე — თუ
რომელი უფრო მართალია — უფ. ვენი-
უკოვი თუ „თვილისის მოამბდე“. არ
დავიწყებთ უფრო იმიტომ, რომ ჯერ,
სანამ ომი არ გათავებულა, სანამ ამ
ომის გარემოება დარწმუნებით კაცმა
არ იცის, ყველა ამ გვარ საქმეზე სჯა
და მოსაზრება, მეტი რო არა ვსოფეათ,
უდროვოთ მიგვარჩიათ.

ჩვენი ჰაზრი დღეს სულ სხვაა.

„თვილისის მოამბდე“ (რომელიც ამ
უკანასკნელ დროს თან-და-თან თითქო
სომხეურ გაზეთად ხდება) თავის პასუხში,
სხვათა შორის, შემდეგ სიტყვებს ამბობს,
როცა სომხის ხალხის სხვა-და-სხვა ლირ-
ებებს ჩამოთვლის:

„სომხის ხალხის შრომის-მოყვარე, დამჯდარი
კუის ხალხია. მავასის სხვა ხალქებში ის არას
ძევლიდგნევ მაწის მუშა და ხელოსანი ხალხი.
რუსეთან შეერთების შემდეგ, სომხის ხალხის
არათოდეს არ შეუწებებია მმართველობა არცთა-
ვის პოლიტიკურ დაუნდობლობით (პოლიტიკ-
ეთ ნებარივანით), არც თავის კე-
თოლ-მდგომარეობაზე ზრუნვით (ХЛОПОТები) და არც
თხოვნით, რომ მიღიონები მაჩუქე ხახელმწიფო
ხაზინდობა... სომხის ხალხი დღის სამოვნებით
უნდა მოღოს ყველობ. ხახელმწიფო თავის
ქვეშევრდომად...“

მხოლოდ გონებით ჰქონის ცენტრულე-
ბა, რომ ეს პატივცემული — „მეტების სი-
მოამბის“ სიტყვები ჩვენ კვენ, ქართველე-
ლებისაკენ, გადმოკერაა. თუ გაიხსენებთ
უფ. მუტულის სიტყვებს, თუ გაიხსენებთ
იმას — თუ რა რიგათ შეუცდენიათ ზოგი-
ერთ აქაურ ახალგაზდა სომხებს ეს მსუ-
ბუქი ფრანცუზი, რა რიგათ დაუცირიე-
ბია იმათ, საცა კი მოუხერხებიათ, ქარ-
თველებიდან და როგორ უდიდებიათ უველა-
ფერში სომხები, მაშინ უფრო ცხადათ
დარწმუნდებით იმაში, რომ ეს სიტყვე-
ბი უკველად ჩვენზედ არის ნათევამი.

საზოგადოვან ამ უკანასკნელ დროს
ჩვენმა „განათლებულ“ სომხებმა ერთი
ახილებული ჩვეულება და სისტემა მიი-
ღეს თავის ხალხის ასამაღლებელად:

ეს სისტემა ამაში მდგომარეობს, რომ
უველავერი ქართველი და ქართველების
დამცირონ. ამ გვარის ხერხით ისინი
ფიქრობენ თავიანთ ხალხის ამაღლებას,
თავიანთ წადილების შესრულებას:

ვინემ რომ ჰკითხოს ამგვარ განათ-
ლებულ სომებს:

— ბევრი შეკალები გაქვთ თქვენ?

ისინი უბრალოვან კი არ უპასუხებენ,
რომ ამდენი და ამდენი შკოლა გვაქ-
სო. არა, ასე ეტყვიან:

— ძალიან ბევრი შკოლები კი არცერთი შკოლა არა
აქვთ;

— ზაზეთები როგორია თქვენი?

— ძალიან კარგი გაზეთები, დიდი და
ხალხში ძლიერ გავრცელებული. ძალ-
თველებს კი ერთი რაღაც გაზეთი აქვთ,
ისიც ისე პატარაა, რომ მიკროსკოპით
დასანახავი და კაცია არ იცის — ვისი ხა-
ლჯით გამოდის, რადგან ხალხში სულ
არ გადის.

— მამულის-მოყვარენი ხართ სომ-
ხები?

— ჩვენ სულ სომხეურად ვლაპარა-
კობთ და ქართველები კი მომეტებული
ნაწილი სომხეურად ლაპარაკობენ და და-
ნარჩენი რუსულად.

— განათლებული ახალგაზდები ბლო-
ბათა გავათ?

— ნევენში ძალიან ბევრი არიან სამ-
ზღვარ გარეთ გაზიდილი სომხები, მაგ-
რამ ქართველები კი სულ ერ სწავლო-
და სხვ. და სხვ...

აი ამ გვარის ხერხით, ამ ნაირის შე-
დარებით უნდათ ჩვენებურ განათლებულ
სომხებს თავის ხალხის ამაღლება.

ჩვენ არ გვეგონა, თუ „თვილისის
მოამბის“ რედაქციაც, რომელმანც არა-
ერთხელ დიდის ამბიტით გამოიიდა, რომ
ჩვენ არ შეუწებელი მავასის ხალხის მიმ-
ღებობი, მომხრე და თაყვანის-მცემელი
არა ვართო, ჩვენ მიუდიდეს განუ-
რიოდით განვითარდეთ:

ჩეველად ვიბრძოლებთ ყველა აქაურხალ-
ხების საკეთილ-დღეოთ დაგონების განათ-
ლების გზაზედ დაყენებისთვისო,— ვამ-
ბობთ, არ გვეგონა, თუ ამ გვარი სიტყვე-
ბის საქეეყნოთ მოქმედი „თფილისის
მოაშეც“ ამ უხეირო გზას დადგებო-
და; მაგრამ, როგორც ზევით ვსთქვით,
ეს გაშეთი ამ უკანასკნელ ხანგბში თან-
და-თან სომხედება...

ამბობენ, სომხები ანგარიშიანი და წინ-
დახედული ხალხი არისო. ამ შემთხვე-
ვაში კი ვერ გამოიჩინეს იმათ თავის ან-
გარიშიანობა და წინ-დახედვა და....

სხვისი დამცირება კაცს არ აამაღლებს.
ჰერ საფუძვლიანი დამცირებაც ყოველ-
თვის უნამყოფოდ ჩაუვლის ხოლმე და-
მამცირებელ; უაფუძელო დამცირება
ხო რაღა უნდა იყოს!

ჩენ რომ ამგვარის დამცირების სურ-
ვილით ჩენი თავი შეურაცხოფილად
მიგჟარნდებ, მაშინ ამ კილოთი და ასე
გულგრილად არ ვილაპარაკებთ. მაგრამ
ეს ხერხი „განათლებულ“ სომხებისა
უფრო გვაცინებს და არა გვაჯავრებს.
შურადღების ლირსი კელა ამაში მხო-
ლოთ ის არის, რომ ამგვარი ხერხი
გვიჩენებს ზოგიერთ სომხების ზოგიერთ
არა-საქებ მიღრეკილებებს....

ს. მ.

„დროების“ კორეაციონლენცია

მ. ახალგაზისი, 23 ივლის. ამ ივლი-
სის 14-ს ჩენს ქალაქში მობრძანდა დი-
დი მთავარი მაცხასის ნამესტნიკი და მე-
ორე დღეს ინგბა პოლარუქიკის ჩიჩუ-
ას სახლში შებრძანება და მისი ნახვა,
რომელიც დაჭრილი იყო პრტანში;
დაჭრილი დასაჩუქრა. აქედან მიბრძა-
ნდა ლოშპიტალში პრტანიდგან მოყვა-
ნილი დაჭრილების სანახივად, უბრძანა
მინიჭება მათვეის ჩაისა, შაქრისა, თამბა-
ქოსი და სხ. აგრეთვე ნახა რუსეთიდამ
აქ მოსული ახალი ჯარი, მუთაისის მე-
158 ქვევითა პოლკი.

ამ ქალაქიდგან დიდი მთავარი ამავე
დღეს წაბრძანდა ახალ გაკეთებულის
ჯარებისათვეს მთის გზით ბორჯომში.

13 ივლისიდგან დაიწყო ახალმა რუ-
სეთიდგან მოსულმა მე-40 დიიზის ჯა-
რებმა დენა ბორჯომიდგან ახალ გზა-
ზედ ხალქალაქს; ორმა პოლკმა გაი-
არა და 6 ბატარეიამ; კიდევ მოველით
ამავე მე-40 დიიზის 2 პოლკს.

ამ ჯარებს ხალქალაქის მაზრის უფ-
როსმა ძალიან ყურადღება მიაქცია და
დიდს შემწეობას აძლევს ბორჯომის
მთაზედ ძნელად გადასავალზედ ხალქა-
ლაქისაკენ.

ამ ახალის ჯარების ახალქალაქის

უფროში გამოვლამ ბევრი შეძინება მის-
ცა აქაურს სომხებს; აქამდისინ ფუთი
ქერი ისყიდებოდა 50 კაპეიკათ, ეხლა
ჰყიდიან 80 კოპეიკათ; თივა ფუთი
იყო 25 კოპეიკათ, ეხლა აიყვანეს 50
და 60 კოპ; აქაური ერთი ოყა დაუმდ-
ნარი ერთი არის 50 კოპ, ეხლა ჯარე-
ბისათვის ჰყიდიან 1 მანერათ და 50 კოპ.
მსე ყოველივე ერთმანეთში კიდევ და-
იალ ფასად ისყიდება, მაგრამ ჯარებს კი
არ აძლევენ: მე თვითონ ვნახე, ერთმა
სომხებმა აქაური ნახევარ გირვანქიანი
ლავაში ერთ აბაზად მისცა მშიგრ სალ-
დათს.

ამ რამდენიმე დღის წინათ აქაური
უფროში ქართველების სოფ. ზოგაშენე-
ლების და ახალციხის მაზრის ზედათ-
მოგველების 80 ცხენი, როგორც დამა-
რჩმუნებს, ახალციხის სამზღვარიდგან
მტკარის გაღმა თათრებს დაუტაცნათ.

სამზღვარზედ ახალციხის უფროში
მცხოვრებელი ქართველები ცუდ მდგო-
მარებაში არიან; ამისთანა ყაჩალობა
უფრო უნდა მოგაწეროთ ადგილო-
ბრივ მცხოვრებს თათრებს და ქურ-
თებს. ბავლილს 1853-ს წელს ბრძოლის
დროსაც, ეს ქართველები აკლებული
იყვნენ ახალციხის უფროშისა ნიალისყუ-
რის, ხერთვისის საზოგადოების თათრე-
ბისაგან და მტკარის პირზედ გაღმა-გამო-
ლით მცხოვრები ქურთებისაგან, ამისთა-
ნა, ბრძოლის შემთხვევაში ვარძიის მო-
ნასტრის ბერსაც კი უნდა ეშინოდეს.

ამ ქამად აქ, სამზღვრების დასაცვე-
ლად, დაინიშნა ლენერალი ლაზაროვი,
რომლისაგანაც ლადს იმედს მოველით
ყურადღებას მიაქციას აქაური თათრების
და ქურთების მოქმედებას.

ახალქალაქის მაზრის უფროსის დი-
დი მაღლობა გემართებს განუცხადოთ,
რომ ყურადღება მიაქცია დასაცველად
ყაჩალებიდგან ღუხაბორებს და ახალქა-
ლაქის მაზრაში მცხოვრებთ; მაგრამ,
მაზრის უფროსმა რა ქმნას: ამ მაზრაში
ყაზახი ცხენოსანი ჯარი არარის და იქა-
რი სომხებიდგან შეკრებული ცხენოსა-
ნი ჯარი ძალიან მშიშრები არიან, ას
ცხენოსანს ათი ცხენოსანი თათარი რომ
გადაუდგეს, სულ გაიქცევიან. ჩავახი
ქართველები სულაც უხეირონი არიან;
ზოგიერთს სოფლებში თუმც ღამ-ღამე
ყარაულებ იქცევთ; მაგრამ ჯოხებით ყა-
რაულობენ ამისთვის რომ თოფების
ხმარება არ იციან და ვინც იცის, თო-
ფებიც არა აქვთ.

ახლა ჩენ უნდა გვეშინოდეს თფი-
ლისის მაზრის მხრიდამაც საციციანოს
მთებზედ ამოსული თარაქამა შარამიაუ-
ლებისა, თრიალეთის მთებზედ მოსული
თაქლელებისა, სარვანელებისა, ბორჩა-

ლოსი და სხ. თუ იმ მარტინების უმრავ-
სებიც ყუთადღებას მიაქციენ თანა-
ქმების დაწანწალებას და მოქმედებას,
მაშინ არამთუ ახალქალაქის მაზრა,
არამედ იმათი მაზრებიც მოისვენებენ.
ჩავხა

უცხო ქვეყნები

საურანგელი

ურანცუზული გაზეთებიდამ ვტყობუ-
ლობთ, რომ 27 ივლისს მაკ-მაკონს
პარიჟი მიუტოვებია და მოლეანში და-
ბურებში წასულა; თან გაცყოლია მას მი-
ნისტრი დე-ფურტუ და შინაგანი სამი-
ნისტროს კანცელარიის დირექტორი დე-
მონტერიანი.

რა მიზეზია, რომ მარშალი ასე და-
დის ხოლმე ამ უკანასკნელს დროს ერ-
თი დეპარტამენტიდამ მეორეში და ერ-
თი ქალაქიდამ მეორე ქალაქში? შეელა-
სათვის ცხადია ეს მიზეზი: მაფ-მაკონს
პსურს, რომ 16 მაისის „საქმის“ შემ-
დეგ, რეპუტატია, გავლენა არ დაკარგოს
საფრანგეთში და კიდევ უფრო მეტი
თანამგრძნობელი და თანამოაზრენი
მოიპოვოს. დღეს თუ ხეალ მას ახალი
დეპუტატების ამორჩევები მოელის და
იმიტომაც დასეირნობს და ხალხს ეჩე-
ნება, რომ ამ ხალხმა მისი პლანების
გამოზურულებული დაუტარები ამორჩევების
ჩინონის მიზანის და ამორჩევების ჩინონის

— გაზ. „Nnion“-ი გვაცნობებს, რომ
ბონაპარტისტებს მოწერილობა მოსვლი-
ათ ჩიზლგურსტილამ, სადაც ნაპილეონ
მე-III-ის ბულის ნაგლეჯი კიდევ იმყო-
ფება, რომ მომავალი ამორჩევების დროს
მათ მაკ-მაკონის მოწინააღმდეგე პა-
ტრიას მიეკედლონ. ლეგიტიმისტების გა-
ზეთები ამ გვარათ მიმართულების გა-
მოცვლას „სახელმწიფო ლალატს“ ეძა-
ხიან. ზემო-მოყვანილი გაზეთის თით-
ქოს ბრალდების დასამტკიცებლათ ბო-
ნაპარტისტების გაზეთი „Gaulois“ ერთს
თავის სტატიის დაბოლოებისას ამბობს:
„ჩენ შორის, უ. მარშალო, ყველაფერი
გათავებულია!“

— მოლეანისტების გაზ. „Constitu-
tionel“-ი ამ ნაირათ ხატას იმ პარტი-
ების მდგომარეობას, რომლითაც 16
მაისის მინისტრების დადგენაში მიიღეს
მონაწილეობა:

„თუმცა მიზეზი კაცა არ იცის, მაგრამ კონ-
სტრიტორების „კავშირი“ რაც დღე მიდის, იხე,
თითქოს იმდევ ეკატეპისთო, თან და თან დელდე-
ბა, ანჩხლდება. ამ კავშირის შემაღლებული პატ-
რია ჭრები (ფრაქციები) ერთიერმანეთის პირზე
დღობობით და შეუტებით ემუტებისათ. პრეზი-
დონიანისა, რომ ამ მოკლე ხანში მათ შორის რამე
გვარი შეთანხმება შეიძლება. ლეგიტიმისტები

